

Latvijas Vēstneša peelikums

Nº 65.

16. DECEMBER

1923

Tribs „Salkscha“ wihri.

(Užim Šeninkam viena 25 gabu dzejnečka darbības jubilejā.)

„Rokas pa Rigaš namu jumteem
Un pa kauschu peelschaltam eelam
Beeglaimiga pehzpusdeenas saule.
Augustis. Rokas ja lehruschees staigā
Rigaš dahrīos Wasara un Rudens.

Saule salonā pa logu eewis,
Eejlihd skanaš tur no dsihmas eelas.
Salonā pee galda sehsch trihs wihi:
Saulets nopeitnais un weentuldruhmais,
Hallījs staltais, Iepnais, zihnašlahrois,
Treschais — namatehwīs pats Altis heminisch,
Laipni-weillais, ahiri fajuhimigais.
Runa paishlais teem par Latvi ūeno —
(Latvju Dainas atwehtas us galda —
Grahmata, kas mīkla wiiseem trijeem)
Un par ūeneem ūenīšu deewu tehleem.

„Man ir brihschi, kad wiistuvalks leekas
Dwehslei Bihkols weentuligi-faltais.“
Balīi tumīšā Sauleets lehni runā —
Zodeen ūeischihi wiāsch druhmās un ūmeidsoschis.
„Wina bahlo waigu skata zilwēs
Gwehīā stundā — Welu walski ejot.
Wiāsch tīk ūlujs, tīf ūeno ūlehdseeš, weentulīš.
Un no wiiseem ūeeweem, ūchleet man, Bihkols

„Lai pee Joda Vihtols!“ Hallijs pahrttrauz
Winu starbi. „Manim draugs ir Behrlons,
Kuris pahr tantu zelas bargs un waldoichs,
Lepns un pretilineks semē spahrdioichs.
Tomehr twilku winisch nes un reijem
Lobs un lehnigas Behrlang — Beijem taba.“

„Bihkols saprotams un welu slumjač,“
Beidzot Avis Keninisch eesahj runat.
„Dauds wehl muhsu dsiintenei ir dehlu,
Kuri sehro weeni. Gals teem peenahl
Tahds, lahds leijchu mullajā nahl dredim.
Ari Pehrloni es saprotu un mihlu;
Dauds mums latwieem Pehrlonibas wajag.
Jo wehl atlach tauta gleshvi-fihla.
Lomehr svehtals man par wiſeem Potrimps.
Wahrpaš medainās tam apwiži peeri,
Vites jan ap faulangaischo galvu.
Rokā lauž tam reibinoischi-swihtloschē.
Ja, naw Slumja ween, kas eet man lihds.
Mihlestiba — beedrs mans gaicchi-slurbaik.
Un ta Latvija, kas mirds man sapnos,
Seme it, ko Potrimps gaisma svehti;
Tauta turriga un darba brascha,
Tauta lihgina Lihgas svehttu lihgīmē,
Kā to statīvuschi pranveišiškopos
Momi mībīce — Merfelijs un Bumvurs.”

Peter's Germania.

Geewa.

Auftrumneku stabst.

Starp wezām perfeefchu pafakam par feeweet
tās neustizibū un wiltibū fchis stahsis mani wiß
wairak pawedinaja uß domam, kā nelas naiv
pafaulē bīstiamalās kā feewa. War jau buht, kā
muhsfu laikos un apstahklos feeweetes wiltus iß
teizas zitadā weidā, het kā redjams, muhschigs
un negrosams wißch ir. Un ne par welti au-
strumneelu printschu un tehniku ſolas un māh-
zibās grahmataß fchis stahsis ir usnemts tāpat
kā muhsfu māhzibās grahmataß stahsis par Lapsu
kuhmiku un wina ſtikem. Wißch ir zeenigs kā
ar io eepasihſtas, kaut gan mehs newcens tadehk
nebußim feeweefchu cenaidneeki un ſtarp fenām
perfeefchu pafakam un stahsteem naiv ari truh-
lumis tahdu, kur feeweetes garigais zehlums mirbū
kā vati deewiba.

Wisslaistakās austrumneelu feeweetes ir bijus
fchas fleptas bagato tirgotaju un augstmanu
haremos. Un wisslaistakās ir ari wißwiltigakās.
Kahdā Indijas pilhehta dsihivoja lagats tirgo-
nis Wejads, kuram bija feewa Heme, til flaisia,
ka wifa pilhehta runaja pat wikas flaiistumu.
Tirgotajs neschehloja wikai nekahdus dahrgumus
un apgehribus un bija tai uſtizigs weenmehr ari
fawos wistahlakos zefojumos.

Austrumineelu tigroru wifs guivums un pefma
rodas zelojumos, kür tee eepehtl un eemaina
dahrgus audumus, akneaus un zitas mantas.
Tadehk ari Wesads reijchu reijam dewas tahlu
prem si ilgaafu laiku.

Reis, kad winsch atkal bija aizsēkojis, skaista-
jai Hemei ķluva gaļaizīgi un wina drihs eemīhs
lejās kahdā jaunelli, luru išbeenas redseja gar
faweeem logeem ejot. Drihs wina eemantoja pret-
mihlestibū un pašadīja laiku waj weenigi pē
fawa mihlakā pawītam apburdama to ar fawu
skūstumu un mahzīdamā tam daščadus mihlesti-
bas weidus. Deenas steibīsās tilk jaukas un
saldas, ka Wesada atgrefchanās Hemei nemās
wairē nepatīka un wina par to nepreezajās, bet
pat nosluma, kaut gan Wesads tai bija pahrve-
dis ušwaltu ar plīhwuri, kas laistījās weenos
bahroakmenos. Iā iwaigīšnotā debefs.

Wihrs nomanija seewas behdes un jautaja,
wai winaf las fuit.

„Al, — teiza Heme — es efmu nobehdajusees par to, kā tu tīl ilgi, mans gaifchums un preefs, paleez prom. Es zaurām naktim raudu un zaurām deenam behdu tevi gaididama.“

Wesads apmeerina ja un noskuhpstija to, usleelidams winas uztizibū, kahdu reti warot pee fewam fastapt.

Ilgī Heme domaja, kā satiktees atkal ar fawu mihlako, bet nekahdi newareja to isdarit, jo wihrs wairš nedomaja nelur zekot un winai bija zaurū deenū jafelb haremā ar fawām kalponem un tīkai jagresnojas preefch wihra.

Kad beidsot wina wairš fewi newareja waldit, wina dabuja stipras un reibinočhas meega sahles un wakarā tās peeschja pee Wesada djeħreena. Un tikklo Wesads bija sandejis hamanu, Heme eetinās jaunā plihwuri un sieħħas pee fawa sen neredsetā mihlakā, jo paſchlak eestahjās djska naktis.

Bet taifni tai deenā kahds saglis bija eesabshees kā ubags Wesada mahja un paſlehpees haremā, lai nakti waretu wiſeem gulot falaupit dauds bahrgo mantu, kuru tirgonim nebiha truhkums. Winam negribot bija janofskatas fewas rihzibāt un kad beidsot djsira wiħram bija eedota un dallā Heme dewas prom, saglis ats leelas sinkahribas għażja tai slepus liħdsi, ajsmirsdams bagħajnej Wesada laħdes un dahrqumus. Winsħi nonahza Hemes mihlakā namā un paſlehpa, lai noskattit kās notiks.

Pa to laiku pilseħtas fargu preefchneekam bija tizis sinams par Hemes un jaunekka noſeedsgieem fahareem un winsħi, iſleitodams ihso laiku, aplenza ar fargeem to weetu, kur Heme peelopa fawu mihliniħħan. Abi tika fagħstisti. Bet tanis laikos minneta semm bija liltums, kā pee laulibas pahrkahpsħanas preeferħtais wiħrebetis teek fodit ar nahwi, bet fewweete tika palaista brishwa bes kahda foda, kā jau wahjalik radijums. Mufulmani netizeja, kā fewweete war buht galwenā wainigā tħobbs greħkos.

Jaunekk tika steigħsus nowests us foda laukku, preeħihs pee krusta un pameħihs fawam likkenim, bet Heme wareja eet mahjās.

Kad wiċċi bija aixgħiżu, bet palika tīkai noſeedsgiees preeħihs, kās turpat bija paſlehpu, tuvojjas jaunekk. Wina nebiha fawu mihlestibu apmeerina ġuji un għiex weħl-rei redset fawu mihlako. Tikklo tas winn eraudħiha — winsħi weħl nebiha nomi, — ar fihhem un waideem winsħi ażżejjix Hemes fejn klaht.

„Nahz, mana wiśmiħkā, lai peħbejo reiħi es tevi fluħpstu. Tas buhs mans leelalais apmeerina jums un wareħxu laimigħ nomi. Sneħi weħl man fawu muti, lai juhtu tawu elpu, mana deeweete.“

Ar dauds jittein mihligeem wahrbeem winsħi luħda un ażżejjix, kamehr Heme pateċċi peellika fawu fejn pee jaunekka luħpam.

Bet tas nedomaja wairš par mihlestibu, bet

tīkai par atreebħħan. Schis kahrħas feewetts deħl, fħis palaidnes deħl, mans jaunais muħsxs eet boja un man jazeefch nahwe. Al, kā es winu eenħiħtu! Biex staixti un meerigi es buħtu warejjis bissi, — tā možiħas fewi miristofħas jaunekk.

Un tai briħdi, kād Heme weħl għiex ja ħalli p-veħdejha baudu no wina, jaunekk wiħra namā. Biex weħl naktis un Wesads, reibinočħo saħku nomahktis, għileja weħl d'siġġa tās nomira.

Heme, leelās fahpés un bailas, skrehja prom, nespras dama, kō darit un driħi nonahza fava wiħra namā. Biex weħl naktis un Wesads, reibinočħo saħku nomahktis, għileja weħl d'siġġa tās nomira.

Hemes nekreetna wistiba to pamudinaj u weħl tħallakeem greħkeem. Lai glaħbi tħalli degunu par to nebiha wairš kō domat. Kas beigts tas beigts — wina spreeda; noti kufħo par nenotiku fħo padarit wairš neweens nespeħi. Bet tuwō jās riħta stunda un bija jadomā, kō atbildet wiħram, kād tas eeraudħiha winu bes deguna.

Winas wistus un nesħħħliba pamudinaj Hemi u slikt wiċċi wainu Wesadam. Tā kā wiċċi għileja wiċċi nakti neħamana, tad weegli ir teit, kā wiċċi to ir-fakroplojjs un moġidams nogħnejis winai degunu. Tā buhs nelaime galā, newainiha peerahdita un wiċċi laubis to godiż un zeen is-ari u preħiħu, bet wiħra nosodis un teesħas.

Tā nodomajusi Heme għażja pee wiħra gustas un aptraipija spilwenu, dressħes un wina seju ar fawām aħiġi tħalli bagatigi, kā no wiċċi plan-kumeem wiċċi għulta iſskatijās peħġi farlanu tħallu dahrja. Kad tas bija padarit, wina saħħla biex labba balsi, kā wiħra winai nogħnejis degunu un fazzehla kahjās netikli fawu mahju, bet ari kaini kien no wiċċi aplaħriñ. Un deen-ni austot pamodas no fawa reibona ari Wesads un briħnidamees flatijas wiċċaplaħi nela nespras dama. Bet Hemes radinekk jau bija fu-puljeżi fhees leelā dauds ġumma un prafija Wesadam, faddeħl winsħi fakroplojjs fawu fewu. Wesads bija pilnigħi ismifum un nela newareja abbildet. Tad winn sagħrafha un ażżejjha pee teesħħeħha, kā tħallit nospreestu fobu.

Us wiſeem teesħħeħha jaqtajjumeem Wesads war-jeħi tīkai fluħet un neħrada neweena wahrda few par atta ifnophi. Tad teesħħeħha spreeda peħġi swieħtām tradizijam un praweeħha mahżiġi: lożekk pret lożekk un nolehma nogħnej Hesadam degunu, u kā Heme kā atpestiha u jekk poja un beidsa wainanat.

Bet starp daudsajiem laubim teesħħa bija eerd-dees ari tas sagħi, kura kien wiċċi bija noskattijas un sinjal pateċċi ari par Hemes degunu. Nodams, kā Wesadam noteċċi leela nelaime un weħl leelalha neħħiġiha, winsħi newareja il-ġaġi jeesi un nostaqħżeex teesħħeħha preħiħha fawza:

„Praweeħha wahrda es għribu iſteiki to, kō es sinu.“

Tab winsch isstahftija winsu neslehpams nela un nebaididamees ari pats no foda.

Teefnesis winam teiza:

"Tavi wahrbi ween mani nepahrleezina, jo tew nar nekahdu peerahdijumu un katrai pasakai es nemaru tizet."

Us to saglis atbildeja:

"Labi, augstais kadi. Lai winsi tizigee pahrlezzinas par to, ka es eismu runajis pateesibu, tad es faku: ja Hemes deguns atrodas Besada gulta, tad winsi ir taisniba un Besads ir nosodams, bet ja winsi deguns atrodas nosodita jaunekla mutē, tad taisniba ir man un Heme ir janosoda.

Teefnesim tahda waloda patika un winsch tuhlit dewas pee noteefatā lihds ar Hemes radi nekeem un leelu lausku pulku. Pateesi Hemes deguns wehl bija nomiruschā jaunekla jobos un tika turets koti zecti. Tagad winsi tautas preelchā bija peerahdita Hemes neschehligā wiltsiba un Besada newainiba.

Un pehz teefnecha un svehto likumu lehmuma Heme tika par issmeelli wadata pa pilsehtas celam un beidsot nosodita, bet Besads isglahbis no seewas breefniigā wiltsi un neschehlibas.

Un kā morale pee schis pasakas ir austrumneku grahmatā peelikts ihfs teizeens ar leelu nosihumi:

Seewas ir wiltigaš.

3. Akuraters.

Swanu spehle.

Legenda.

Welti jums Beatai.

1.

Dschusepe Benavento bija bagata Romas patrijija dehls. Jau no agras behrnibas winsch fawu dnehseli bij atrabis musikā. Kamehr ziti wina brahki atdewas isdihwei un preefem, winsch laufur pils bahrja weentulakā weetā kolu seedoschā patehni, eegrinawijoles spehle. Wija wina behrniha tā atsdubza melobiss reibumā, kura winsch weidoja un eemeefoja fawus svehtilos fapaus, smeldams tos kā briljanta putas no apfinas straumes flaku lausā. Dschusepes tehvs statijās gaur pirksteem us wina spehli, kamehr mahte nogisdamā wina selenalās dīnas nobeiva to kāda apdahwinata musikas pedagoga rokās. Un panahkumi bija til negereit, ka Dschusepe wehl tillo defmit gadi weča celiuwa kāhdā hafnijas kapellā par pirmo mijolneelu. Peegi gadi wehlač winam ustigeja-fahls kapellas wadibū, un wehl nepilnus diwesmit gadus winsch jau bija usaignatā par kāralisli galma pirmo kapelmeistarū. Tā wina flava issauga pehlschā un negaiditi, un winsch pats noreiba tās fahfmas pahrmehrā, kas kā smartschā weefulis gressas ap wina jaunibū un seedoschā talantu. Bet gadu wehlač, tad wina flava bija ajsplaukusi lihds krāhskumam, kāhdā til retais mīrstigais spehli aissneigt, ceis kāhdā koncertā, eewihtits nemittigu applaufu un jutinojumu drudzi, pirmo reissi yahr wina feju pah-

wehls neparasti duhums, un winsch pasuba, nesanehmis winsus sveicenus. Wina draugi Iafija wins fejā pehz tam apflektu zīhau un sahpes, bet winsch mehmi tswairijās no winu waigajumeem. Kāhdā weesibās pee kārala winsch bija til isflaidigs, ka nebsirdeja pehdejā jauļajumu winam, un tad tas otru labgu winam waicaja: "Mans jaunois draugs, par ū juhs til dīli eedomajushees, laikam par fawu ee-miħloto?" — winsch meta pehlschā fawadi fiboschū statu us kārala puši un tillo dīrdami tam atteiza: "Ja, par Ġemħloto." Un tad dīhs pehz tam weesibās no galda un melleja azim kapelmeistarū, lai tas fo usspħelutu, pehdejais bija pasudis. Tāi deenā Dschusepe Benavento pasuba wifrem faveem draugeem un peeluħħejjem, pasuba Romai un dīħiħwei un flawat, un tad pahrelegtā tauta to mieddama dīhs pehz tam wirināja wina mitella durvis, ta isdīrda noħumusqās Benavento maħtes atbildi, kura iwe-nigai winsch bija ustigejis fawu nosleħpunu: "Mans deħls ajsgħajjis no paħauleś." Un weenigi maħtes mħallas īr-riħa to sinċia, ta fawas gaisħaqħas flawas brixi Benavento bija fajutees til besgala weentuħħiż un neeġiġ schi wiħstofchā wiħsumā un til-table wiħżeem dīħiħw preeleem un orgijam, kura ġi maħlefli bija jaħvuħ par merħseni un miħlato, kā winsch noleħha us wifrem laikem atfajzees no niħzixas flawas un mahħflas, un fawu dīħiħwi isweidot weentuħħeela at-sinu svehtumā. Un ja tauta dīhs pehz tam ajsmeħfa wina, tad wehl bija kāħda besgħalma dweħfel, kura paħċas isleebisqās ilgħas teqgħas pehz wina, svehtija wina un gaidja, kamehr nefadega un neispleħnejha il-ġu pahrmehra.

2.

Benavento pa tam bij aissneedis frangiskanu klosteri Apenniñ īal-nos, kura aploħi juħdhem tab lu jossas tuħnejshu plati. Winu laipni janeħha fis-mais abis Jidors, flawedans wina jaunella dedji bu un grību, un tomeħt, norahbidams us wina wehl paħħar sebedschu jaunibū, eetejha winam greestees at-pakal. Jaunekla gars ir-kā piniha wiħfotnej, to nespħi leelx pasemibā ne weħtra ne peħrfoni. Bajnukas domas kā puġni taifa wina faros peressus un wi-na fahnes dīli eeteżas dīħiħw kaiħħibas. Bet tad-i-raħibis Benavento noleżza fawus ġefus klosteri waħju preeħħchā, un biwas deenas un naftis tā faguleja bes-kustodjanas, isdżiżużi skatu nogrimis nesinam buktibā, trosħxas deenas riħta abis atdarija klosteri durvis un fis-nuġi apfawwa jauno weentuħħeelu. "Mans deħls," dīli aissustinat un winu sveħtidomastas teiza: "Ta ugħus, kās tewi dīnussi fħarrup naħħi, ta waix muħs hem newar isbisti! Ta ir no Deċwa un tadeb ari tu pali peederi Wina." Un winsch to neħħma aix rokka un eeveda klosteri aħlu, kura us wi-na gaidja ziti braħli. Tā Benavento eeffluwa frangiskanu muħlu fl-ka. Jau pirmu deenā apġi rpa wi-na kupsas kāħħas zirtas, eetħerpa wina rupja pafu lu mantisa, kuras eelsok dīlam frokam aiseħħoja wi-na fläist, tomeħt nopeettu feju. Skatras diwas deenas nedekha winam bija jaħażżeġ gawet, un ari ba-riba, fassebejusi maise un fahnes un uħbien, ne lab-prakt għażi paf-sa. Un tad winsch spehha kant folt, rupje audi fahbixxa wina ijs-sħalluż is-ġeżu un gurru ajsni, un katra fuq-żebha, kārs maies ġu-

grahmatu nepabeidsis un gruhtieem joteem sahra jem, gat pa geeto afmena ilonu. „Mans Deewa, mons Deewa,” wiens nospeestä balsti tshulsteja, „waj tas iz wajadfigs! Kas ir shree gilmeek, kuri atsgahjuig dabai un dshihwei, kas bija shree gari, kuri eeslebbis tußnefha alas, pahtika no Deewa mihiis; saulei un no feris, un kureem gita nela pafauli netwajadja?“ Rå winu nomahja shat brihdi illostera ilinshen, nas seena, mina garu shre noslahpa lä aishbeekla ja pâ. Wisu satu garu un asinis wiensh shat brihdi buhru atdewis pat masu masjru sahru steebriau, kuru tas waretu no pluhkt un speest pee fawam dshihmibes allstoschäm luhpam. Tifai masu neegigu sahru steebri nu wiensh issluhdas no wiensh ehamibas Deewa sheshidigas tolas, bet ir tas pahtas shre nebija. Nej tad Deewam wajadfiga mihiis, kuras atbalis ir tubnesis, kuras elpa ir fastingums un besdshihwiba?

Un fab faulei lehgot Klosteria brachii gaibija joms
abtu us rihta mesi, un to nesagaibidami gabja wiis
mellet, tee nekur winu wairs neatrada. Winjës dije
pasudis.

8.

Kad viensā pahrkāpē Apenīnus un negaibiti no
Iluva mēschā, vienu pahrnehma wares nesjauds
preča reibonis. Neapsinā viensā noslībgo zelos ne-
redzētā dabas krāsfķumā prečā, kuriem neslaito-
mām seedu, sahlu un puļu ozīm raudzījās vienam pre-
tim, vienu glābšķītu un faužu, un viensā ieiza De-
eju peeluhgāmā vienu sākā flāistumā, no kura tā no-
reiba viena gars. Un pahrkāni viensā juta, ka viņa
divehsfele lā iekļautis sārs eedegās spēkāgā leefmā, spēk-
gaja, flaneja, plētās viņiem īstveem īlepaleem at-
meem. Māsā sahlu stiebrīnā, pēc kura nejausāt
peeslāhtās viņa roķa, viņā cīsdejsināja leefmā
oceanu, kura aiznīta viņš efoschais un bijuschais lā
siboschās putnās atvārā. Tālai tagad viensā pirmo rei-
si flāidri nojauta, ka ne atsina, bet gan dzīhvībe
dod mums mielu, un tā cīmīhēdamī māso sahlīti,
mehs cīmīhīlam besgalu sahlīti viņā. Jo dzīlāki
viensā eegāhja selta krāsfķā un fasāndās airboschā
beesofnī, jo dzīshās preča viņis lehķās vienam pre-
tim. Ak Deevs, viensā apstājās un pahrētaida norei-
buschū roku paht faulēs sālbuma peemiglotām ozīm.
Viensā beidsot atradis vēetu, kur viņa ejamība juta
satvu zeetako pamatu. Dubļi īsheit viensā, ifdeenos at-
jaunos satvu garu, viļķāmās viņus semes spēkīgālos,
flāistālos elementus pēc sevi, sahruhdāmās tos fāmās
apsinas deewīshā lēkti. Īsheit viensā eegūhā to, ka
nāv eegutis nedēs māhīslā nedēs atsinās. Un viensā
noleczās un nopluhā smarschōjošām seedu, un viņa
dzībērās laupsnītēs flāilita eeraugam īvaišā flāidēt
flāistuma lā viņās Mikel Andžāhelo glesnās, kura
tās zītsahāt besgala bija gremdejas īstītīnas īpella
seēnās. Ak Deevs, un tās bija viņas viena simts
nijas un uvertītas, kuras reis pluhā un neprečā
dzīedaja viņa siboschā sīšķīla tālti, viņas nam iz-
weenkārshā dzīhvo melodiju vehtis, ko Deevs ru-
nā putnu un bīshu un ūsalīnīshu neslaitamām zī-
bus balsim. Benavento tā gāhja, nesinamu dzīb-
bas spārtnu nestis, līhds zāhdā plānotā falna lehķu-
mā atrada pamētu gana buhdinu. Pahti nolatojās
īrauja īlinīsrādē, noaugusi pinijam un zeedru ī-
leem un lejup besdibens metās aheprāhta trausmā

dsidrs Kristala amots. „Wans muhschā, kure scheit ir labi, tif labi,” winjch tshussteja, jušdams fawu mēsu un gatu un elpu it fā seedos seedoschū. Scheit ir poſchā ſtaiftuma ſtaiftums. Es negribu wairs taħlač eet. Es scheit beidſot atradis fawu ſweħtnigu un fawu mahja's weetū.”

Bif daba winam tuwa no fchi brihscha ſchlita. Winsch to eemihleja or neisteigamu wiſuaileedſofchū miheſti- bu. Un ar fawu mirelli džiſali juto, għi'l loti ari daba to mihi. Ko winu mihi foki, fa' winu mihi pu- les, fa' winu mihi faule un debef. Ko winu bej galia, bej mehra mihi gaiff, tas' ſmarſħainā el-pa greeschas ar winu, nejaufajamān dſiħvibas dweſmam un fahlu un ſeedu dweħfelem. Wijs tecgħas pret winu fā prei draugu, gaidiha, ilgot ilgojjas wina. Schats stundas Benavento fruhtis atħiġa aikbal tas, ko' winsch til džiſi bija nogremdejji ſewi, wina džiſlas, ſweħ- tas allas pebz muſikas. Un īad winsch ſtauſijas dabā un eenira ar wiſu buhħiġiwinas ſtaiftumā, wiſch juta, fa' wina dweħfele fā warċi uguns īwelm ī- plietas, apfakidrojjas, pahruweħtias. Neſinamās ffa- ras' iħiħseja winas ſtħagħas, fā resonatora atħal-foda- mas fchi's ſemes un debef un muhschibas ſtaiftum. Wiſa wina dweħfele fuwa fā džirde, kura absoluta noſſlanojumā uſtiver leegħoſ dabbas tonus, vibrati- ju nianħes, un fawihħoma akordus, rada no wieneem nekkad neiſſlanofchū muſiku. Kad' wiſch pa'krehxli no- feħbōs avota mel-drainā ſtauſi un raudsijas ſwan- fħas ſtruhħi fā aix-niebħoſchā paſalā, wiſi edgħimis ſmarſħainajā dabas Nekbi, wiſam lili, fa' wina dweħfele iſauga liħihs neapjaufħamà robesħam, raħ- wħas fā uħdeni kritum buhħiġas besdibenos, wiſeja wi- ja, dseċċa un fmieħħas. Wiſu, ko' wiſch redseja un džirdeja, wiſch fahla fopraqi tagħod, — putnu balsi, biſħu duħiġas, ſiġenu ſimħas, iabolo ruħħiħanu, veħrkonu geaujas, weħtraś un hanu aurūs, leegħi glaħiż- iħoħiħas weħiħmas. Winsch ſaprata billo džiħw- neekus, kas' fluji sagħas ppe' awola, weldsejjas dsejträja uħdeni, ſaprata putnus, kas' wiċċa few ligħdas neaħ- ſneebħamā klinċħu pläiħmās un fċel dobumenti, ſa- plakata maſo taħripi, kas' faleem lokeem aix-rahpoja wiſam garam, — ſaprata un eemihleja wiſu ar taħ- du miheſtib, fā meħha mihi fawu fċuħni, ſeme — fawu fahla ſħalli steebrinu ſewi. Un jo džiſali wiſch eeffatijas dabas parahdibba, un ſtauſijas un noreiba ſtaiftumā muſikā, jo wairak iſaġġinajās wiſa dweħ- feles fħas, jo wairak iſ-ſmalzgħajās wiſu džirde. Un driħi wiſch fahla wiſas dabas parahdibba wiſu fle- penaħ īwġiem un attihstib džidet un iſprax. Winsch džirdeja, fā pumpuri lapinās iſ-ſpraxha, fā lapinās seedos iſ- weħrtas, wiſch džirdeja reiħiñi ſħarru vibrati- ſħarru vibrati, fakbxi ritmus, kas' tindi ap- feedu, fā ugungswiħra. Winsch džirdeja, fā feħla sali semé diħga, fā attwafex feħla un steeblos tra- għas, fā fula leħjās fok luu ſtumbros, fā lapinās un fari un feedi plauſtot dseċċa ħimnas muhschigam speħħam, kas' wiſu wiſumu džiħwibas besdibenos aix- rahwa. Winsch džirdeja wiſumasa fu fihha pihli, taħripi, luu ħaini, fuolos un labuma luu ħażżeem. Un īad Benavento p-zegeħlees no purin aja swaigħiħu status no żiġi un iweħrojjas tumiġa un gaħja, wi- nam lili, fā daba ar fawu ſtaiftum un preeku vazeħħihs no fawu muhschigħ idha un naħja wiſam

liħdi wiħna firdi, un ar fawu fohi wiſħi juto, fa' fe- me muſiħalas gamma fahpoja sem wiċċa, fa' dsejjid teħla wiħna preelħi, fa' fok, fruħmi wiħnam p- eeffar- tees miljard-wiħra jippti eetriħha un aissħan naħbi muſiħi.

Benavento biji atradis fawas dweħfeles augħiex- ppeplidju muu dabā. Winsch jutax fā engelis, tas' pa- ſauðejis paradiji, patiż no fawas dweħfeles neisteig- mām il- ġam, ſtaiftumā un ſweħtumā radidam sem jaunu nemiristiħas mittei.

(Turpmal weħi.)

Richards Rudsitis.

Par garigo briħwibu un werdsibū.

II.

Lai religija waretu iſpildit fawu teesħo u- dewwmu, tai ir-jatop pilnigi briħwai. Tai jaat- salas no waras un jaħalpo weenige garam. Tai jaħlu fih għiex, faulainai fā baltà mu- hħiħiha. Religijai jatop individuali, jipaleek par- zilwela dweħfeles ſweħħiha un flusaf il-għu iſ- paudun. Pilnigi jaħiżu religijsan fanati- mām, un ta' weetā janahx religijsi eż-żejtib, tas' p- eeffekkli ari għiex zil- ġewkeem teesħas mellek un atrafi fawu religijsko u- sħallu sistemu. Tagħ- dejja literaturā religijsi aqsejji un kaflibas iſ- pausħas famehrā ma.

Medsamu weetū muħħi džiħw ċenem miheſtib- bas kaflibas. Tas' ir- kluuħiħas par- ċemħiħotu tematu ari literaturā. Weħl wairak: par wal- dox tematu. Schim tematam ir- waltihs lee- lais wairums darbu. Par to ir- rakkijieti B. Rosits, L. Laizens, J. Wefelis, A. Schwabe, E. Wirza, J. Jaunfudrabins, J. Alurters, A. Mistras, un ziti. Bet gandriżi wiſi minn- ġi temata ap- strahdajumi ir- liħbiġi tan- finn, fa' tee- tehlo miheſtib fā newaldamni kaflibas. Schi- miheſtibas kaflibas ir- werdsib li- rasturs. Ar ap- briħno jaġi speħħlu ja' fagraħbi zil- ġewkeem faw- warā un padara to par- wergu. Loti spilgħi miheſtibas kaflibas werdsibba dabu apraksta J. Jaunfudrabins, Stahsta wa- ronis mahlflineels Sarinx- fħoħħbos wahrbo- teħlo fawu eemihleħan os Mōsenbaum: „Wiħ- nax preels hiji teesħam neaprobesħi li- ġieels, un mani wiħna aix- ħiħ- ħanu faw- val- dħan, un fluu par- džiħw ro- talu leetū wiħna rokħ, ar fawu wiħna warej- riħkotees pebz firbs patiħ- ħanu. Qaimigħi fah- wiħna biji peetek- oħi raha, un pahral mihi. Bet es- nevu fu- ħidnej, ja- buħi bi- ġi, ori- oħra. Buħtu wiħna man atlaususi wiħna lo- ġieħi, eed- aħiġi galwas lau, iſ- speedu op- no peeres un mani paħħu nof- weedu ſewi li- ġħi- jis, fā buħi gulej- ħi, un wiħna u- sħmaida wiħna fu- plo- fitais l- ġellis. I- kif neprakti għiex e- ġi- ġi”

Sarina mihlestibas werdsisla baba kluhst flaidri redsama, kad eevehrojam, ka pee seevas wiini faista tihra un flaidra mihlestiba. Tahdā lahtid minetajā stahstā J. Jaunusdrabinsch rahda, ka weenā un tai pafchā laikā zilwela mahjo diwas mihlestibas: weena tumfcha un newaldama, kas zilwelku padara par vergu, otra gaifcha un zehla, kas lej wina dwehfele flaidribu un meeru.

Tahda mihlestibas ispratne tagadejā literaturā naw gruhti issflaidrojama. Tas pamats mellejams latveeschu garigajā attihstibā, kas wirsijās no lauku ideologijas už vilsehtas ideologiju, no moralisma už estetismu. Radās zenschanas atswabinatees no moralisma waščam un apluhkot dsihwi wiipus laba un launa, pahreit no moraliskas wehrteschanas už estetisko. Nalsturigs ir tas fakti, ka mihlestibas laislibu notehlojumi fawā wairumā naw nemoralni, bet gan amoralni. Schahdu amoralisma wedolkli J. Jaunusdrabinsch gaifchi issala minetajā stahstā „Wafara”, kur atrodami wahrdus: „Es biju nahjis pee atsīnas, ka neween glesnotajam, bet wišpahri laukuram mahfslineekam janokluhst tik tahku, ka winsch war ar weenadām azin flait labu un launu, ar weenadu fajuhsnu išteikt preeku un behdas.”

Tahdā lahtid apluhkotā mihlestibas ispratne ir vilsehtas kulturas anglis.

Oirkahrt, mehrā nemamis ari kara laika eespaids, kas ir nowahjinais zilwela etisko apsīnu un pamodinajis wina dwehfele tumfchās dīnas un laislibas.

Beidjot sinama nosihme peeschkirama ari zittautu literaturas eespaidam.

Vahrmehrigā nodoschanas mihlestibas laislibu notehloschanai tagadejā literaturā nelahdi naw attaisnojama. Ta leezina par weenpuigu un schauru dsihives ispratni. Dsihwē jau nepastahwtikai mihlestibas laislibas ween. Bes tam ir wehl dauds fwarigu tematu, kas gaida apstrahbajuma. Turklaht jaaijrahda už to faktu, ka dascham labam mihlestibas laislibu notehlojumam ir wifai neeziiga mahfslineeziķa wehrtiba: tee nosudis tilpat weegli, zif weegli tee raduschees.

Wifas apluhkotās laislibas werdsina zilwela gatu. Zilwels dsihwo pastahwigās nesašanās, muhščigās pretrūnās. Winsch juhtas kā purwa brīdejs, kā welna apfehsts, kā wergs.

Bet ir tomehr dsihwē zilweli, kas fasneegufchi augsti garigu brihwibū. Wini pilnigi walda par fawām laislibam un asekteem. Wini nepasīst aisspreedumu un dogmu. Mo tahdeem zilwekeem schoreis apluhkotsu trihs: B. Spinozu, A. Buschlinu un R. Blaumanī. B. Spinoza ir eevehrojams filosojs. Winsch attwāsina wifū atsīnas faturu no Deewa jehdseena. Deewo is besgaliga buhtne. Wina pemiht besgaligs daudzums atributu, no kureem zilwela prahātā preejami diwi: domaschana un isplatijums.

Schinis atributos zilwels atsīhst paschi substānsi. Tilai Deewo ir pilnigi brihwos. Turpreti preelschmetus pahrwalda substānes litumi.

Augstakā zilwela spehja ir atsīna. Atsīna jū welu atswabina no laislibam, kas wiini werdsina. Intelektualā mihlestibā pret Deewu (amor del intellectualis) ispauschas augstakā gara brihwiba.

Otrs garigi brihwos zilwels ir rafsteels, A. Buschlini. Winsch peeder pee teem rejaem zilweleem, kas spehji waldir par fawēem asekteem un laislibam. Winsch ir brihwos no aisspreedu meem un dogmam. Buschlini domas par garigi brihwibū wišpilgtaki ispauschas dzejoli „Die neckam”, kurā atrodam schahdu wahrdus: „Ja brihwu zelu ej, kurp trans taws brihwais gat, iskopjot mihloti domu angļus, neprātot algas par zehlo darbu.”

No latveeschu rafsteekem garigi brihwos jūwels ir R. Blaumanis. Blaumanis ir pefsīs ari asektus un laislibas, bet winsch ir spehjīs teem waldir. Savā attihstibā winsch ir tuncjees arween leelakai dwehfeles flaidribai un kāgās fasneesis augstu gara brihwibū. Winsch ir atswabina jees ari no dogmam. Ar to issflaidrojama leelsā zilwela prahā gildinashana, kas u spilgti ispauschas wina nepabeigtajā dārbā „Dījwais uhdens.”

Gariņi brihwibū newajaga fajaukt ar weenabibū un indiferentismu. Garigi brihwos zilwels war ijuist loti dīsīlus dwehfeles pahrdsihiwojumus, bet tee newerdsina zilwela gatu: tas ir brihwos no asekteem un laislibam.

Gariņa brihwiba ir zilwela laimes pamats. Bes tas laime naw domajama. Lai eegu īti garigo brihwibū, jawēd nenogurstoša zīhna ar asekteem un faišlibam, kas nomahz zilwela gatu. Bet schai zīhnai panahkumi buhā tilai tab, ja zilwels tam leetos prahā gaifhos erošhus. Tad nodibinasees zeeščaka fāstana starp prahā un juhtu fferam, dīsīns prahā un juhtu finieze. Zilwela personiba kluhs weengabaligaka un harmoniskala. Zilwels tuwosees augstakai zilwezbai.

Gruhts ir paschtapfchanas zelsch: Tas prāso loti dauds spehla. Daudzi paguristi schai zeld, mehrka nefasneegufchi. Bet tilai pa to ejot zilwels nometis werdsibas wasjās un kluhs garigi brihwos. Scho gruhto paschtapfchanas zelu Ibsens ar Branda muti tehlo schahdos wahrdos:

„Zit ilgi jaizhnas, juhs prāset?
Nū, līhds pat juhsu muhšča galām,
Līhds latra werdsiba pagalam.
Līhds īsmi vāchus dedīmājet
Kā upurus, un draudēs jums
Kā behgleem īlrbais prāssjums;
Waj wi ū dodeet, waj ne ū!
Ko saudeeet? Tad dīrdeet ari:
Zī gara dušas īpilmeni,
Zī werga wasču īlrotu,
Zī ella deewu nedīthwu!
Ko eegu īseet? Al, gara brihwī,
Ar gribas spehlu jaunu dīthwu!
Ar preeku wiju upureeet,
Wīsgruhto krušu ījwehleieet.
Buhā ehrīschtu frontā latram galvā —
Luhk, juhsu laupijums un balva!”

H. Ibsena „Branda”.
Tull. J. Akurateris.

A. Kahrklinis.

Mana autobiografija.

Mani usaigina usralstii autobiografiju, eerobeschojot s̄āhim nolužlam atlautiās lapaspujcs. Tač ūt man jaapeevalda spalwa. Un to, man s̄ākleet, es wišlabaf iſdarisđu, netehlodamš satu džihwes gaitu wišpahri, bet gan galivenā fabctā iſgeldamš tilai to, ūt teeschi waj neiesđhi, leelatā waj masalā mehreč ir weidojis mani dzejneeku un ralstneeku. Birnā brīhdi wāretu lištees, ta wiša behrniba tamdeħi ir jaſtriħpo, ta laihs, kura aktiwalis dzejneeka garb ir weħi dujejjis. Tač behrniba un winas eespaibi ir ta feme, kura dībguſči pirmee dzejissfas eedweħħmies feedi un kura tamdeħi liħds sinamam meħram ir ati noteikusi weħla - trahfa, formas un fugas. Talabab es ari behrnibai feedosđhu dasħħas lapaspujcs.

Dīsimis es esmu 1886. gada 11. maijā pēcā iegādātā
la abepus Latvijas robežam, Peterpils gubernā,
netāku no dzelzsceļa pēstātīnes „Silverflaja” mūsa
Witgensteina muižā „Druschnofelje”, par kura
pašrīvadneku bija mans tehvs, kurš, tāpat kā
ari mana māte veļi jaunībā pameta Viļķebeķes
pagastu, pēc kura tee abi bijo piederigi. Viļķi kū-
zam gadām sneedjaš manas bēhrības atminas, es
nevaru pateikt. Bet viņas ir felofas: leels ehris
nams ar plāschām sali, ehdamo, gušamām un bēhrīnu
īstābam; namam kākt pēslejās dasħas īvadrat-
werstes leels parks ar plāschām garām alejam, diķ-
leem, kanaleem, basnīzīnu, iwasatnīzīm, orantsche-
reju, seglu māju, siltsemju īršču ūglīneem; tad
beķas, slāšas un jautras weesības pēc tehva, tad
ari mums bēhrīneim, t. i., man un gadu jaunakai
māhsai — iegālais brahls un māhsa jau apmelleja
skolu Peterpilī — rodas pasīnas un draugi, no Pe-
terpils, Gatschinās un gitām apkārtīnes weetam fa-
weem iegāleem liķīsi atbraukusīs, puīķas un mei-
tenes. Muižā „Druschnofelje” tehvs nodiķīvoja
liķīs 1891. gada rubenim, kad nešašanu dehāt ar jau-
no muižas mantineku tehvs pameta sāvu weetu
un pahebrauga uz Plešlawas gubernu, kur mehā
1891. un 2. gada seemu un pašafati nodiķīwojām pēc
jaukem Blūjas upes kraosteem iegālīgās „Retenje”
un „Obris”. Šeit nesdewigā usnečnumā pasaude-
jis wiſu eelraho kapitalu, tehvs pahezēlās uz Wit-
nas gubernu, Līdas aprīnki, kur mehā no sahuma
kādu laiku nodiķīwojām pēc tehva brahla, muižas
„Dokudovo” pašrīvadneka, bet veļla pahrgājām
uz baltkrievu sahādu „Budsino”. Šeit tehvs zepit-
la mesħus un uſeħla skolu sahgetavu. Bēhdejās di-
was minetās iegātas, „Dokudovo” un „Budsino”, at-
radās dasħju werstu atstatumā no kraosteem Temanuas
kraosteem, kurai un tās aplašīnei es veļi kā westiju
sīks rindas:

Un dwiehsle aissido tur valstkreewijas flaji,
Kur plawas misfigas un wegi osołajji,
Daur kuru isleelteem un plaschi plesteem sareem
Schalz firmā muhschida pa fluseem nowakareem.
Tur strauja Venana te gaudi plavam plubt,
Te kraatos smilščainos, tas ipes dīshē grūbst.
Tur meschi tumstofci no iwezeem sapu foseem,
Un noslehpumi tee un, leefas, pilni spoteem;
Un naltis fatumsi tur til siltas, tumschī-silas,
Un swaignes cedegas ta sposchās selta fahilas!

Nemanaas romantiflās aplāimes un bābas ekipājā ir tee, furi wišsfihvaf eespeedusfhees man atminā.

Sāt laikā kāpā ar fānu māhsu Elīzabeti — jau nāla Marija un vezaikā Julija nomira ar dīsteritu 1898. un 4. gada sekmā, bet vezaikais Ģrīsts apmeklēja Jelgavas reālskolu — mehs eesfāklām vee māhsīstotaja latveetes grūhtās finibū pēsatavināshandas gaitas. Es vee widejās usgihtības usrahību pušlībī labas fēmēs, nenaidodamees ne ar pāshām finibām, nesī ar vīnu preefāktīstībēm-māhsīstotajam, kuras pa vīnu māhsu fāgataināshandas laīlu išnāinījās diwas. Kas atleelas us laišchanu, tad, celiingrīnā jees fāhājā māhsīlā, es fāhlu deesgan usgihtīgi laīt, bet gandrihs tīkai freeju valoda, kura bija arī māhsu māhsījās valoda. Ja mehs behri runājāti latvīski, tad galvenā kārtā, pateizoties tam, ka pes mums dīshīvoja no vīfeiem mums eemīblīdā māhtes māhte, kas freevīsti neprata, un arī pateizoties tam, ka abas māhsu māhsīstotaja G. R. un L. H. jaunkundses, kuras fēloja weena otrai, bija latveetes un māhsījā muhs latvīsti laīt un rāftīt. Latvīsfāku grahmatas es zītas neatzeros Iafījīs, kā tīkai tautas teikas Derīgu grahmatu nodalās išdewumā. Bet Buschtīns, Vermontīws, Turgenevs, Salītīlōvs, Māmin-Sibīrijās un dāsījā zīti autori, kas strābdaja līhdī sākurnalā „Nīva” bija tee, kuruž es līhdī 18. gadām iſlāfīju. Comehr briķīvā daba, vīzītā peldešandas un vīstnāshandas ar laīvu pa zāli, tekošo upīti un dīsrīnavu dīlli, sekmā ilidinādīnas turpat, rotālas ar fābīshandas baltfreeju semīcētu puīfām un meitenem, kuri sākētīdeenās vīfeleem bāreem sapulzējās māhsu māhsījās plāšājā fētā, arī vīnei bija māhsu mīšākais laīka laivellis.

Es war einmahl ein Räther,

Der brummte täglich sehr...

Scho dsejoli es bahrtussoju ahtri, nesautlo nejina, dams ne par atflanam, ne pantmehtu, nedz ritum apmehram gadus weenipadsmiit, diwpadsmiit vezs. Ja veda schi pirma mana tussotà dsejola waretu tajit faut fabdus fleydseenus par nohkamo dsejneetu, iob teem, fatrò sind, jaleezina, ta mani naiv modeea

juhtīgs sapnotājs līdzīgs, bet gan fabulaš zēnītājs epikis. Šajis gabijums ir veenīgais, kurejā tanī laikā tēsīši leeginaja pat manām „radošām” teiksmenī mani vairāk valdīnaja daba ar ūsiņo Nemanas upi, plāsfām plātavam un mežīcem, rotakas ar fahdsības bēhrneem, graimatas un ati nopeetna gataivīšanās kā tēsīšo realsīlos. Ilaži.

1899. gada maijā, 18 gadus vecs, sekojot viss
tas tradīcijam mūhs ūhtit skola uz Jelgavu, es zo-
pā ar mahīskolotāju un viņas jaunālo mahīsu īzra
no rudenī pēc mums veesojās, devos zēlā, pirmo
reis eeraudsīdams Latviju, par kuru jau biju domājis
dzirdejīs tunajam un stāstam tā vecakus, tā mahī-
skolotājas. Es fināju, la mani pīrstei gs labi aug-
stu usdīķītē leelzeli ar grahīveem latrā pušē, atse-
višķītē starp laukeem iſlaistītās mahījas, bet nevis
fahdsīcas tā Baltkrievijā, kā es teiksmā arī eeraudsīju,
vilgeenam tuvojoties Moscheileim. Un pēc tīche-
krām, pīegām stundam, leekainā maija rītā es pīr-
mo reis eeraudsīju satavas tēhnu seines, Sengales gal-
nas pilsetu, Jelgavu. Tā kā man neisdeivās grīgi
nolikt elsamenu us tērīšo līki — bija jaſagatairojās
us pēhēlfameneem tēhnu valodē, kātītīli un ūhīne-
šanā — un tā tā veens patēs es neuzdrošinējos
brāukt tālo zēlu us mahījam, es patīkē Šenigalē,
Izdu latīku nobīšuodams un ūhīlolojās vecaku
mahījas Čakeneku Maskaulino un pāhrējo vectehīva
mahījas Abomenes Lihvēbērtēs pagastā Rēavaru
teit, tā Latvija, spreesīt pēc pīmeiņ eīspādeem,
man patīkū; man pīeituhla Kēcīvīz plājhuma,
brihīvības liejot viņos vitēznos zauci mesheem, pāh-
ri plāvam un laukeem. Bes tam vectehīva mahījs
es jutos veentulījā un atjaūtās. Un Iuļi, jāhe seh-
tās un ilgās pēc tāliņiņi Nemanis es
attal sahku "rabit". Baretu līktes, tā ūhoreis līk-
tu līkli: fehru un ilgu dzejokus. Kā. Es attal
lehtos pēc dasħadām fabulas, ūhorei pāhrēkti-
damis viņas no prošas dzejā, un attal tēhnu valo-
da. Bīt atminos, sehbedams Abomenu dahejā sem
sahdas abeles, es us atsevišķām lapinām pāhrlīku
dzejā ūhītīcas pīsojai lajītās, faijītītās fabulas: „Pat
ehseli un sahles maišu”, „Pat kurai un eji”, „Pat
seepju burbuli, salminu un ozli”, un gītās, užīze-
damis viņas glabat sahdat beejai vecmahtes dzeesmu
daj spredīlu grahmatai, lopā ar kuru, domajams,
sahītītās fabulas būhs aizsēlojusīcas us zītu labolu pa-
fauli. Lajītās attal redī, tā mani modās noteiktas
tendences us epīlo dzejā.

Schis otrais mehginaņumā ūsījot preeīšā Ilga Iaila
ari bija pēhbigais, jo augsti, eetīzis Jelgavas re-
aļskolas trefčajā klafē un novērtētā kāda māsa gu-
bernatora īanglejas eeredna maspilsoniskā gimenē pili,
cerauts no klausā lauku dzīvību klases un pilnētais
trolīni, es gluschi un galīgi aismirītu lātras domas
par dzeju. Pehdejam par ezerēšu bija, varvēst, ati-
tās, ka manas dzejīgās lečīšas tīla apforētas no
mušīķas, jo mahe mani nodeva Zīnnijs jaunkundzes
mušīķas skolā turpinat klavertu spehli, pamatus ku-
zai, tīkai, deemspehli, ne tāsai pareisīs, bija jau
likusīcas muhsu mahjas florākās Tīgis laba, ap-
dahvinata pedagogā roķas, es tīkīja Iailā tā ceinte-
rejtos preeīšā mušīķas, kā spehleju ne māsat par

diwām stundam deenā, pamudinats tilai no eelē
eeneš. Drihsī Zinnius jaunkundse man noteiki s-
teiga eestahetes konseruatorijā, kā es arī nolemais lo-
rit, pabalstīts no mahtes, būt tehniskam pretojoties
jo pehdejaits mani vislabāk grīžja redzēt inscenēcē.
Zinnius jaunkundses mūzikas ūzla bija vīriņi mālī
slīneegišķā pāraule, kurā es eeksuju un kādā jātā
māhīties to mihtet un sazīst. Ģe. Iaut arī pauso-
fchi, es cepasinos ar īoapvīktā Jūliju Īspogu.
Muhu interefes toreis fālkšķita instrumenti: Jūlijs
Sprogis spehleja vijoli, es līkveecēs, un beis un
Sprogis bija dauds rewoļuģionāčis. neapmeklē-
māks par mani un, zīl atminos, drihsī tīstahās u-
musīklas skolas. Gabus pēcgaus doānas pat konser-
viju mani valdīja, un es ar uzticību uzskatīju
turpinaju māhīties Nauveru spehli. Realiitātā to-
pret manas fēlmes un uzsīgībā bija dauds nemodo-
kašas. Rogahja pat tīstahān, t.i. aisochoires e īde
skrēsjanu un deju, es pārlīgi nesējās palīga viens
gadu.

Bil Iesitais līkds fāhim buķs nojaadis, tad latvibas leeta mani nebija nosīt vērtība negāl spōši. Šis mis un audzis es biju Kērķiņi un veidi tātā kā, ka plāsfākās latviešu avīzūdās nacionāla apēne nebūtu nebija spilgta, laižiž tākā gandriņi tātā tuvu dzejneekus un rakstneekus, un, tā jau cīstotā pirmee espaidi no Latvijas mani neizrodināja. Šis pats man arī jāsaka par māucēm pirmee reģionētēm no Ilāses un pa daļām arī pārījona beedreim vīni mani pārsteidza ar bessīvību, lausību, ir gantību un no fākuma mani pīsobojā, jo Kērķiņi es biju peeradis pēc daudz mīhi, aleem un latvianieku spēklu beedreim. Tātā pēc vērtīgām vērtībām vērtīgiem realistiskā, mani fākari ar Kērķiņu nepārsteidza, ja vāzāras un seimasīvēlu vērtību tātā es pārījū pīsobojā vēzāleem. Poetiskās Nemanas es gan vairāk nedabuju redzēt, jo 1899. gada vāzārā vēzāki no Vilnas gubernijas Lidas aprīnča pārījāzga us dzīlēti muischīnā „Janelīsfāti” pīs stāzijas Rudsīšķi Ļeķi aprīnči un pēc 2—3 gadeem us mūžīgi „Reftoro-wo” netāklu no pasta stāzijas Gorki Rīnskas zvērēna Dobrujīlas aprīnči. Bet nezlatores us to, ka mani nebija nelikdas noteiktas latvīšķas tradīcijas, Ilāse es vištuvalk sagābjos ar latviešu ķērenu un tā moj pamāsām fabļu eejūstes latviešos. Ur. tomei latviešu rakstneekus es gandriņi nemāj nelačīju, ja vēenībāt, kārēnu un vālygu grahanīcas bija no ejamas daudz bagatakā iſvelelē un, otrībāt, pīrīmā dīsejas paraugi, ar kāreem es cepājīnos pēc „Mājas jaas Vējeja Mehneshārlāsta” un „Wehcotaja” man īlīds, salīdzinot ar kārēnu dīseju tāk clementari, nemīslīli, skarbi un nepeeraisti, ka mani nepārījūnos us tātālātā cepājībāhanoš ar latviešu autoreem. Šis bes tam tātā manas vērības ģentīcā itālveja mūzika. Slobotawa, dejas valsti un pīrmās romantiķībās intrigās arī, aīsnehīma tāk daudz laika, ka pīs grahamātām es atgriezījos tātā festīvā pīrīzīspēkēdēju rakstības Ilāsē, bet šāoresīs jau pīs sinīša un filožīšīša rakstura darbeem, laižīdamās starp zīlām Stražīšu „Filosofīšķā etides”.

(Turpmaß wehl.)

Woldemars Damberg.